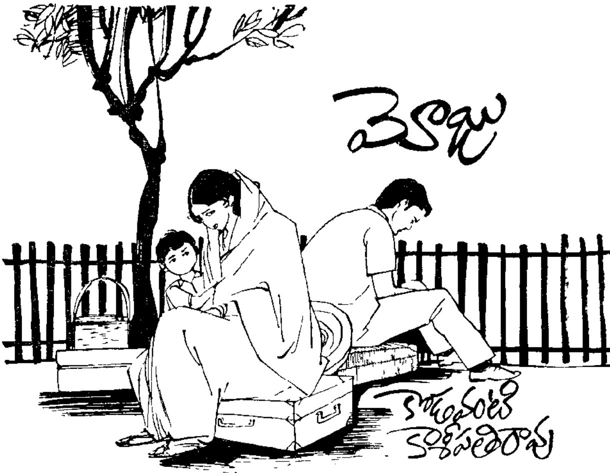

మోజు

కొడవంటి కాశీపతిరావు

లావుపాటి ఆసామీ పరిగెడుతూంటే నేల అదిరినట్టుగా రైలునడుస్తోంటే దడదడ లాడుతోంది. మంత్రిగారు వస్తూంటే లెక్కలేనంతమంది పోలీసులు వరసగా నిల్చుని చేతుల్చాపి ఒకరి లాటీ నొకరు పట్టుకుని గొలుసుకట్టుగా రక్షణ నిస్తున్నట్టున్నాయి టెలిగ్రాఫ్ స్తంభాలు.

కూతురి పెళ్ళిచేసి ఎన్నాళ్ళబరువో ఎన్నెన్ని బాధలో తీరిపోయి ఒంటరిగా వాలుకుర్చీలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న గుమాస్తాలా, పక్కనేసుకున్న బాబిగాడిని కూడా మర్చిపోయి హాయిగా నిద్ర పోతోంది సులోచన. ఇంచుమించు అంత తేలిగ్గానూ వుంది చిట్టిరాజుకి. కాని సామాన్లు బోల్డున్నాయేమో వాటికి కాప లాగా బైఠాయించి కిటికీలోంచి వచ్చే చల్లగాలికి కునుకుపాట్లు పడుతున్నాడు.

అడవిజాతి మనుషులు సూర్యోదయం చూసినట్టుగా, తెల్లారేసరికి తాము విజయ నగరం చూసుకుంటాము అనుకుంటూంటే ఎంతో ఆనందంగా వుంది. తల్లి గుర్తొచ్చిన పసిపిల్లాడిలా చిట్టిరాజుకి మరి నిద్రపట్టింది కాదు.

విజయనగరంలో ఏవుందని ఎవరైనా అడిగితే ఏవీలేదని వెంటనే జవాబు రావొచ్చుగాని, నీ పుట్టినవూరిలో ఏవుందని అంత ఆత్రుత...అని తెలుగుసీమకి దూరంగా అయిదేళ్ళాయి ఉద్యోగంచేసు కుంటూ వస్తూన్నవాణ్ణి ఎవరూ అడగనూ లేదు. దానికి జవాబూ లేదు.

మూడునాలుగు వేలిచ్చి జీవనాధార మైన మొగుణ్ణి కొనుక్కున్నట్టుగా సుమారు అంతే ఖర్చుపెడితేనేగాని బాంక్‌లో ఉద్యోగంరాదు. అందుకే తెలుగుసీమకి దూరమైనా, అక్కడెక్కడో రైల్వే ఉద్యోగం చేసుకుంటున్న బంధువులద్వారా అక్కడి నేటివిటీ సర్టిఫికేటుతో చవగ్గా అక్కడి స్టేట్ బాంక్‌లో పాగావేసేడు చిట్టిరాజు. తల్లికీ తండ్రికీ దూరంగా వున్నాడన్నమాటేగాని, చాలా

హేపీగా వుండేదతనికి. రెండేళ్ళలో అక్కడి భాషా, వాతావరణమూ, ఆచారాలూ, అలవాట్లూ అన్నీ ఆకళింపుచేసుకున్నాడు

అక్కడ పడింది బ్రేకు.

రెండేళ్ళనుండీ ఉద్యోగంచేస్తున్నావు కదా. ఇకచేసుకో పెళ్ళి అన్నాయి విజయనగరంనుండి వచ్చే ఉత్తరాలు.

విజయనగరం వెళ్ళడమూ, అక్కడే సులోచనని చూడ్డమూ, పెళ్ళి జరిగిపోవడమూ నెల్లాళ్ళలో జరిగిపోయాయి. ఇంకో పదిహేను రోజులు సెలవు పొడిగించి అత్తారింట్లో సేవలుపొంది బయల్దేరేడు చిట్టిబ్రాజు. పెళ్ళాంతోపడ్డ బ్రహ్మముడి ఎలాగైతే విడదో ఉద్యోగంతోపడ్డ చిక్కుముడి కూడా విడదుకదా.

కొత్తకాపురం.

కొత్తకొత్తగా నడుస్తోంది.

ఉదయం పదిగంటలకి బాంక్‌కి బయల్దేరితే సాయంత్రం అయిదు గంటలకూ, ఓటీచేస్తే ఇంకాస్త ఆలస్యంగానూ బయటపడేవాడు. నెలక్కావల్సిన సామానులు జీతాలందగానే తెచ్చి పడేసేవాడు. కొంతడబ్బు ఇంటికి పంపేవాడు. రెండు మూడు రోజులకోసారి కూరగాయలు కొనిపడేసేవాడు. కొన్నాళ్ళు వంటరిగా ఉండటంమూలాన సంసారానిక్కావల్సిన ఎన్నోవిషయాలు తెలుసుకున్నాడేమో, సులోచనికి ఏమీ ఇబ్బంది వుండేదికాదు.

కాని ఓ సంవత్సరం గడిచేసరికి సులోచనకి మొగుడిదగ్గర కొత్తదనం పోయిందేమో సణుగుడు మొదలెట్టేది.

' పొద్దుటనగా మీరెళ్ళిపోయి సాయంత్రం దీపాలు పెట్టేదాకా రారు ఇరుగూ పొరుగూ ఏంలేదు. పైగా ఏం మాటాడదామన్నా కీసరబాసరమని భాషలో మాటాడతారు..." అనేది.

"పోనీ మెల్లిగా నువ్వూ నేర్చుకో" అన్నాడు చిట్టిబ్రాజు అంతేకాదు. ఆవేళ్టి నుండి ఉల్లిపాయలు మొదలు ఊరగాయలవరకూ ఆ భాషలో ఏమంటారో ఒక్కొక్కటి మెల్లిమెల్లిగా చెప్పేవాడు. కొన్ని పట్టుబడ్డాయి సులోచనకి. కాని కొన్ని పట్టుబడలేదు. కారణం శ్రద్ధ లేకపోవడమూ, ఒట్టిమనిషి కాకపోవడమూను.

ఈ సంగతి తెలిసి అత్తగారూ, మావగారూ వచ్చి గల్లంతుచేసేవారు. పిల్లని పుట్టింటికి తీసుకుపోతామన్నారు. తొలి కాన్పన్నారు. ఇదన్నారు. అదన్నారు. చిట్టిబ్రాజుమాత్రం టాట్ పిల్లేవన్నాడు.

అయితే సులోచన వాళ్ళతో ఏం చెప్పిందో మరి. "ఊరుగాని ఊరు. ఎన్నాళ్ళిక్కడ దూరంగా వుంటారు. వాళ్ళతో వీళ్ళతో చెప్పి బదిలీ చేయించుకోరాదూ..." అని అత్తగారూ, అంతకన్న ఓమెట్టుపైన..."విజయనగరంలో సురేంద్రనాధ్ అని ఓ కుర్రాడు ఈ వూరివాడే వున్నాడు. నువ్వు ఒప్పుకుంటే మ్యూచువల్ ట్రాన్స్‌ఫర్ పెట్టుకుంటానికి

ఉత్సాహపడుతున్నాడు"... అని మామగారు శతపోరుపెట్టేరు.

పనిమనిషి కివ్వాల్సిన జీతందగ్గర నుండి ఇంటిఅద్దెవరకూ స్వంతఇంట్లో అయితే మిగుల్తాయికదా. తల్లీదండ్రీ పెద్దవాళ్ళయి పోయేరు. వాళ్ళకి అండగా వుంటునట్టుంటుంది. తమకూ్కడా రేప్పొద్దున్న సులోచనకి డెలివరీ వచ్చేక పెద్ద దిక్కు అవసరం.

ఇన్నీ ఆలోచించి చిట్టిరాజు ఒప్పుకున్నాడు.

బాబిగాడు పుట్టకముందు చేసుకున్న విన్నపం వాడికి ఏడాది వయసొచ్చేక బేంకువారు ఆమోదించి అతన్ని విజయనగరం ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసేరు.

ట్రైను మాంచి వేగం అందుకుంది. కిటికీలోని పిడికెడు ప్రకృతీ బొంగరంలా తిరుగుతోంది.

చిట్టిరాజు కాస్తవంగి సులోచనని తట్టి లేపుతూ, "విజయనగరం వచ్చేస్తోంది ...లే" అన్నాడు, సూర్యుడు పడమటకు వెళ్ళిపోతున్నాడన్నంత సహజంగా.

జాయినింగు రిపోర్టు ఇచ్చేసి ఏజంటు గదిలోనుండి ఇవతలికి రాగానే ఓ ఇరవై మందిలాగా కొలీగ్సంతాచుట్టుముట్టేసారు. అంతా కుర్రాళ్ళే. తన యీడువాళ్ళే ''కంగ్రాచ్యులేషన్స్...'' "అవునూరిటర్న్ టుది నేటివ్ ప్లేస్ కాబోలు. కాఫీ ఏదీ?" ''కాఫీ...కాఫీ...", ''వెంటయ్యా... కాఫీ...'' అంటూ కేకలూ, వాడెవడో పెంటయ్య ముందుకొచ్చేసి.. "ఇలా టాటి కన్నిటికీ పెంటయ్యంటే కత్తి సాకండి...'' అని డబ్బులు పట్టుకు పోయేడు. వీళ్ళకేగాకుండా ఏజెంటు దగ్గర్నుండి ప్యూన్సువరకూ అందరికీ ఉత్తకాఫీలు తెప్పించినా ఓ పదినోటు ఎగిరిపోయింది. చిట్టిరాజుకి ... సీటేమో పనేమీలేదు. ఓ గంటయ్యింది ఒహడెవడో కడుపులో గురగురమంది కాబోలు చుట్టూచూసి..."ఒరేయ్... కామేశం కొత్త బట్టలేసాడోయ్... ఆయన జాయినింగులో చూడనేలేదు .. కాఫీ తెప్పించురోయ్," అంటూదొంగాడి పట్టుకున్నట్టు పట్టుకున్నాడు. మరో ప మంది చుట్టేయడంతో అతనికి తప్పిం కాదు సాయంత్రం అయ్యేసరికి ఓ అర డజను కాఫీలయ్యాయి

బాగానేవుంది కాని ఇలా కొత్తబట్ట లేసుకున్నందుకూ ...... కొత్త జోడు కొన్నందుకూ...గెడ్డం చేసుకున్నందుకూ కాఫీ ఇప్పించమంటే ఎవడితరం అవుతుందీ అనుకున్నాడు చిట్టిరాజు.

పగలంతా బాంక్‌లో పన్జేసి సాయంత్రము ఇంటికి వెళ్లేసరికి... "ఏవండీ మీ కామాక్షత్తయ్య మనవరాలు పెద్దమనిషయ్యిందండీ-పళ్ళూ కాయలూ, జాకట్టు ఒట్టా తీసుకురండి'' అనో, ''అన్నట్టు... చెప్పేనా... మా నిర్మలకి కొడుకు పుట్టేడు...బారసాల చెప్పడానికొచ్చింది ...కాస్త అలావెళ్ళి పిల్లాడికి చొక్కా

యు వ

గుడ్డా బిస్కెట్లూ తీసుకు రండిబాగోదు'' అనో డెయిలీరిపోర్టు లందించేది సులోచని. ఇవేవీ కాకపోతే... 'మందులయిపోయాయిరా' అంటూ వాళ్ళనాన్నగారో, 'తమలపాకులూ చెక్కలూ తీసుకురా నాయనా' అని వాళ్ళమ్మగారో, 'పుస్తకాలు, బలపాలూ అయిపోయాయని' అంటూ వాళ్ళ తమ్ముళ్లూ చెల్లెళ్ళో ఏదో రకంగా ఇండెంటులు పెట్టుకునేవారు. ఫ్రిజ్‌లో చలేస్తోందని ఐరన్ సేఫ్‌లోకి వెళ్ళిపోయిన మావిడిపండులా కవిలిపోయేవాడు చిట్టిరాజు.

ఇక సులోచనకి కొత్తరకం ఇబ్బందులు తలెత్తేయి. పిల్లాడి సదుపాయాలు చూసి, మరదళ్ళనీ మరుదుల్నీ స్కూళ్ళకి పంపి వంటాపెంటాతో సతమతమైపోతూవుంటే..."నా చేతిలో ఏవు దీ... పెత్తనమంతా కోడలి చేతిలోనే కదా... నన్నడిగితే ఏం లాభం?'' అంటూ డబ్బులడిగిన చాకలాడితో మావగారూ, పాత చీర అడిగిన పనిమనిషితో అత్తగారూ మూలుగుతూ చెప్పేవారు. ఇలాకాదని గదిలోకిపోయి తలుపేసుకుంటే ఆవిడే చేసుకుంటుంది అనుకుందా మంటే అట్లు వంటే ఆమెకు ఆరుగురు అమర్చాలన్నట్టు అన్నీ సిద్ధంచేస్తేగాని పోపుపెట్టలేరు అత్తగారు. పైగా...''ఆవిడకేం మహారాణి. చేసేవా ళ్ళున్నారుకదా.'' అంటారు.

ఇదికాక చుట్టాలు పక్కాలు, ''మా వాడు బేంకిలో పనిజేస్తున్నాట్ట.. చూసిపోదామని...''వచ్చి పది పదిహేను రోజులు కేంపువేసెయ్యడం. వాళ్ళకి వంతగా అత్తమావలు .. ''మా వంశం వాళ్ళకి మా చెడ్డ బంధుప్రీతిస్మండీ.'' అంటూ పొంగిపోవడం.

అంతా కలిసి తననూ, తన సంపాదననూ, తన ఓపికనూ, తన మంచితనాన్నీ తినేస్తున్న రాక్షసుల్లా కనిపించసాగేరు చిట్టిరాజుకి.

అంతే.

మోజు తీరిపోయింది.

దూరప్రాంతాల్లో తనలాంటి వాడెవడైనా తనలాగే స్టేట్ బాంక్‌లోఉద్యోగం సంపాయించి ఇటువంటి నరకంలోకి రావాలని చూస్తున్నాడేమో ఎంక్వైర్ చెయ్యడం మొదలెట్టి...రెండు నెల్లు తిరక్కుండానే అలాంటి వాణ్ణొకణ్ణి సంపాయించి ఇంతవరకూ అనుభవించిన ముళ్లచక్రాన్ని వాడి నెత్తిమీదికి బదిలీచేసి... సులోచన, బాబిగాడితోపాటు దూరప్రాంతానికి సిద్ధమయ్యేడు చిట్టిరాజు.